

4. Swjedźeń Khrystusowego zjewjenja (třoch kralow).

1.

Wótče swětla, twoju smilnosć khwalimy a česćimy, přez kotruž je nas domapytało skhadženje z wysoka, zo by swěciło tym, kiž w čemnoscí sedža, a našej nozy wjedło na puć měra. Z twojeje hnady mamy Khrystusa, kiž je naš měr a je sebi z ludow zemje swoju cyrkej zhromadžił. Tebi, smilny Wótče, so džakujemy za njewurjekniwu dobrotu, zo hižom tak dołhi čas twój lud a twoje džěci rěkamy. Čiń nas sam hotowych, twojemu jeničkemu narodženemu Synej, w kotrymž je so nam twoja dobroćiwość zjewiła, prawe wopory džaka a modlenja woprować. Wuliwaj swojego swjateho Ducha na wšo čělo; čiń puć swojemu słowu, zo by so wšudžom z nastróženjom dušow jimało, je rozswětlało a swjećiło a tak jich wjele, kiž w čemnoscí a scěnu smjerće sedža, k twojemu džiwemu swětlu wobroćiło. Knježe Jezu, swěrny wyšsi pastyrjo, scel džělačerjow do twojich žnjow, posylnjej